

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

22. marts 2001 *

I sag C-17/99,

Den Franske Republik ved K. Rispal-Bellanger og F. Million, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Rozet, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 1999/378/EF af 4. november 1998 om Frankrigs støtte til Nouvelle Filature Lainière de Roubaix (EFT 1999 L 145, s. 18),

* Processprog: fransk.

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. La Pergola, og dommerne M. Wathelet (refererende dommer), L. Sevón, S. von Bahr og C.W.A. Timmermans,

generaladvokat: S. Alber
justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 23. november 2000,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 11. januar 2001,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 25. januar 1999 har Den Franske Republik i medfør af EF-traktatens artikel 173, stk. 1 (efter ændring nu artikel 230, stk. 1, EF), anlagt sag med påstand om annullation af

Kommissionens beslutning 1999/378/EF af 4. november 1998 om Frankrigs støtte til Nouvelle Filature Lainière de Roubaix (EFT 1999 L 145, s. 18, herefter »den anfægtede beslutning«).

De relevante retsregler

2 På det tidspunkt, hvor Kommissionen vedtog den anfægtede beslutning, vurderede Kommissionen statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder i lyset af Fællesskabets rammebestemmelser, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i 1994 (EFT C 368, s. 12, herefter »rammebestemmelserne«).

3 Punkt 3.2.1 i rammebestemmelserne lyder således:

»Støtte til omstrukturering rejser særlige konkurrenceproblemer, da den kan vælte en unfair del af byrden i forbindelse med strukturtilpasningerne og de hermed forbundne sociale og industrielle problemer over på andre producenter, der klarer sig uden støtte, og på andre medlemsstater. Hovedreglen bør derfor være, at der kun kan godkendes omstrukturingsstøtte i tilfælde, hvor det kan påses, at godkendelse af omstrukturingsstøtte er i Fællesskabets interesse. Dette er kun muligt, hvis strenge betingelser opfyldes, og der i fuldt omfang tages hensyn til støttens mulige konkurrencefordrejende virkninger.«

4 I overensstemmelse med punkt 3.2.2 i rammebestemmelserne skal de almindelige betingelser være opfyldt, for at en omstrukturingsplan kan godkendes af Kommissionen, navnlig for så vidt angår genoprettelse af virksomhedens rentabilitet på lang sigt og forhindring af konkurrencefordrejende virkninger. Desuden må støtten stå i et rimeligt forhold til omkostningerne og fordelene ved omstruktureringen.

5 For så vidt angår spørgsmålet om genoprettelse af virksomhedens rentabilitet anføres følgende i rammebestemmelsernes punkt 3.2.2, A, første afsnit:

»Det er en absolut betingelse, at omstruktureringsplanen inden for et rimeligt tidsrum og på basis af en realistisk vurdering af virksomhedens fremtidige driftsvilkår skal kunne gøre virksomheden sund og rentabel på længere sigt. [...]«

6 For at forhindre, at støtten får konkurrencefordrejende virkninger, skal der endvidere træffes foranstaltninger »for i videst mulig omfang at opveje eventuelle skadelige virkninger på konkurrenterne«. Navnlige hedder det i punkt 3.2.2, B, andet afsnit, i rammebestemmelserne:

»Hvis en objektiv vurdering af efterspørgsels- og udbudssituationen viser, at der er strukturel overkapacitet på det relevante marked i Det Europæiske Fællesskab, hvor støttemodtageren udøver sin virksomhed, skal omstruktureringsplanen yde et i forhold til den modtagne støtte rimeligt bidrag til omstrukturen af branchen på dette marked gennem en definitiv nedskæring eller nedlukning af kapaciteten. [...]«

7 Endelig fremgår følgende af punkt 3.2.2, C, første afsnit, for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt støtten står i rimeligt forhold til omkostningerne og fordelene ved omstrukturen:

»Støttens størrelse og intensitet skal være begrænset til det strengt nødvendige minimum og stå i forhold til de fordele, der forventes fra Fællesskabets synspunkt. Støttemodtagerne vil derfor normalt skulle yde et betydeligt bidrag til omstruktureringsprogrammet af egne midler eller gennem finansiering udefra.

For at begrænse støttens konkurrencefordrejende virkninger må det undgås blot at stille midler til rådighed for virksomheden, der ikke er strengt nødvendige, og som kan anvendes til aggressive, markedsfordrejende aktiviteter uden tilknytning til strukturomlægningen. Støtten bør heller ikke anvendes til at finansiere nye investeringer, der ikke er nødvendige af hensyn til omstruktureringen. [...]«

Sagens faktiske omstændigheder

- 8 I løbet af maj og september 1996 modtog Kommissionen flere klager over den støtte, som den franske regering havde ydet eller muligvis ville yde til selskabet Nouvelle Filature Lainière de Roubaix i forbindelse med omstrukturering af koncernen SA Filature Lainière de Roubaix (herefter »den omtvistede støtte«). Klagerne vedrørte den henstand på otte år med betalingen af koncernens gæld på 82 000 000 FRF, som det fællesministerielle udvalg til industriel rekonstruktion havde indrømmet selskabet, samt en anmodning om, at det nævnte udvalg greb ind for at undgå, at der blev indgået konkursbegæring mod selskabet.
- 9 Som svar på Kommissionens anmodning om oplysninger i sagen meddelte de franske myndigheder ved skrivelser af 18. juni 1996 og 15. juli 1996 Kommissionen, at koncernen SA Filature lainière de Roubaix siden begyndelsen af 1990'erne havde gennemgået en periode med alvorlige driftsmæssige vanskeligheder, hvilket havde ført til betydelige likviditetsmæssige problemer og forsinkelse med betalingen af dens gæld. Da koncernen i 1993 blev overtaget af M. Verbeke, fremlagde koncernen en saneringsplan, der indebar, at hele gælden ville blive betalt på betingelse af, at der blev ydet henstand med betalingen i en periode på otte år. Der opstod imidlertid nye økonomiske og finansielle problemer fra begyndelsen af 1995. Da koncernen ikke længere var i stand til at fyldestgøre sine kreditorer, anmeldte koncernens ledelse betalingsstandsning til Tribunal de commerce de Roubaix (Frankrig), der indledte akkordforhandlinger den 30. april 1996.

- 10 Efter at have fastslået, at koncernens økonomiske og sociale situation ikke gjorde det muligt at udarbejde en saneringsplan for koncernen, og efter at have udbudt den til salg besluttede Tribunal de commerce de Roubaix ved dom af 17. september 1996 at overdrage koncernen til M. Chapurlat til en pris af 4 278 866 FRF, idet denne havde forpligtet sig til at videreføre 225 ansættelsesforhold ud af de 587, som arbejdsstyrken udgjorde på daværende tidspunkt, samt til at betale 50 000 FRF for hver nedlagt stilling senest et år efter overtagelsesdagen. Retten godkendte endvidere, at 362 ansatte blev afskediget, og udpegede en kurator til at forestå opløsningen af koncernen SA Filature lainière de Roubaix som følge af dommen.
- 11 I september 1996 anmeldte de franske myndigheder over for Kommissionen den støtte, som man påtænkte at yde til det nye selskab, som M. Chapurlat havde stiftet under navnet »Nouvelle Filature Lainière de Roubaix«, hvis aktiekapital udgjorde 510 000 FRF. Støtten til et samlet beløb af 40 000 000 FRF var sammensat af et indskud af en ansvarlig lånekapital på 18 000 000 FRF og et statstilskud på 22 000 000 FRF.
- 12 Efter anmodning fra Kommissionen afgav den franske regering efterfølgende supplerende oplysninger om støtten.
- 13 Ved skrivelse af 18. august 1997 meddelte Kommissionen den franske regering, at den havde besluttet at indlede proceduren i EF-traktatens artikel 93, stk. 2 (nu artikel 88, stk. 2, EF). Beslutningen indeholdt en detaljeret beskrivelse af de faktiske omstændigheder i sagen samt Kommissionens foreløbige vurdering heraf på baggrund af rammebestemmelserne. Kommissionen bemærkede ligeledes, at de foreliggende oplysninger ikke var tilstrækkelige til, at der kunne foretages en endelig vurdering, og navnlig ikke ske godkendelse af den omtvistede støtte. På den baggrund understregede Kommissionen, at der manglede en plan for omstrukturering af virksomheden, der opfyldte Fællesskabets krav. Kommissionen opfordrede derfor de franske myndigheder til at fremsende de supplerende

oplysninger, de måtte finde passende til brug for Kommissionens vurdering af den omhandlede støtte.

- 14 Ved skrivelse af 24. september 1997 fremsatte Den Franske Republik sine bemærkninger over for Kommissionen og gav i skrivelser af 8. maj, 21. juli, 16. og 30. oktober 1998 supplerende oplysninger, hvoraf det bl.a. fremgår, at selskabet Nouvelle Filature Lainière de Roubaix i 1997 havde et driftstab på 897 497 FRF.
- 15 Proceduren efter traktatens artikel 93, stk. 2, blev afsluttet med vedtagelsen af den anfægtede beslutning, som har følgende ordlyd:

»*Artikel 1*

Den støtte i form af investeringspræmie, som Frankrig har ydet Nouvelle Filature Lainière de Roubaix, kan med hensyn til 7,77 mio. FRF betragtes som forenelig med fællesmarkedet efter traktatens artikel 92, stk. 3, litra c).

Artikel 2

Den støtte i form af investeringspræmie, som Frankrig har ydet Nouvelle Filature Lainière de Roubaix, er med hensyn til 14,23 mio. FRF uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 3

1. Indskuddet af ansvarlig lånekapital på 18 mio. FRF udgør statsstøtte i det omfang, hvor den rente, Frankrig beregner af lånet, er lavere end den referencesats på 8,28 %, der var gældende på indskudstidspunktet.

2. Den i stk. 1 omhandlede støtte, som Frankrig har ydet Nouvelle Filature Lainière de Roubaix, er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 4

1. Frankrig træffer enhver nødvendig foranstaltning for at tilbagesøge den i artikel 2 omhandlede allerede ulovligt udbetalte støtte fra støttemodtageren, Nouvelle Filature Lainière de Roubaix.

2. Tilbagesøgningen sker efter reglerne i den nationale lovgivning. De beløb, der skal tilbagebetales, forrentes fra den dato, hvor de er stillet til rådighed for støttemodtageren, og indtil deres faktiske tilbagebetaling. Renterne beregnes på grundlag af den referencesats, der anvendes ved beregning af subventionsækvivalenten ved støtte med regionalt sigte.

3. Frankrig ophæver omgående den i artikel 3 omhandlede støtte ved herefter at anvende normale markedsvilkår, der mindst skal svare til den referencesats på 8,28%, der var gældende på indskudstidspunktet.

Artikel 5

Frankrig underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet for at efterkomme den.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.«

- 16 Det er på den baggrund, at De Franske Republik har anlagt sag med påstand om annullation af den anfægtede beslutning.
- 17 Under retsmødet den 23. november 2000 oplyste Den Franske Republiks befuldmægtigede, at selskabet Nouvelle Filature Lainière de Roubaix var taget under konkursbehandling.

Realiteten

- 18 Til støtte for søgsmålet har den franske regering fremført tre anbringender, nemlig at Kommissionen har tilsidesat forpligtelsen til at meddele forudgående påbud

om at fremkomme med supplerende oplysninger før vedtagelsen af en beslutning om statsstøtte, begrundelsespligten samt tilsidesat EF-traktatens artikel 92 (efter ændring nu artikel 87 EF).

Tilsidesættelse af forpligtelsen til at meddele forudgående påbud

- 19 Med sit første anbringende har den franske regering gjort gældende, at den har samarbejdet fuldt ud med Kommissionen under hele den administrative procedure, idet den konsekvent og detaljeret har besvaret samtlige anmodninger om oplysninger fra Kommissionen og erklæret sig villig til at fremkomme med de supplerende oplysninger, som Kommissionen måtte ønske. Uanset denne indstilling fra de franske myndigheders side er den anfægtede beslutning i det væsentlige baseret på, at regeringen ikke har fremlagt en omstruktureringsplan for Kommissionen, og at denne derfor ikke har rådet over de fornødne oplysninger til at kunne vurdere, om den virksomhed, der har modtaget den omtvistede støtte, på lang sigt vil være rentabel. Selv om det antages, at det måtte være tilfældet, burde Kommissionen efter den franske regerings opfattelse ikke have vedtaget en endelig beslutning, men i stedet blot have truffet foreløbige forholdsregler ved at pålægge de franske myndigheder at meddele de fornødne oplysninger til brug for Kommissionens vurdering.
- 20 Den franske regering har tilføjet, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede beslutning har handlet i strid med Domstolens praksis (dom af 14.2.1990, sag C-301/87, Frankrig mod Kommissionen, den såkaldte »Boussac Saint Frères-dom«, Sml. I, s. 307, og af 13.4.1994, forenede sager C-324/90 og C-342/90, Tyskland og Pleuger Worthington mod Kommissionen, Sml. I, s. 1173) og fraveget en regel, som den ikke desto mindre har angivet selv at være bundet af, specielt i dens publikation »Konkurrenceregler i De Europæiske Fællesskaber«, bind II, B, med titlen »Forklarende bemærkninger til statsstøtteregler (gældende pr. 1.12.1996)«, og fraveget sin egen beslutningspraksis.

- 21 Kommissionen har indledningsvis gjort gældende, at den franske regerings første anbringende hviler på en fejlagtig forudsætning. Den anfægtede beslutning er ikke støttet på, at der ikke forelå en omstruktureringsplan, hvilket fremgår af, at Kommissionen kun har gjort en bemærkning herom i en kort passus i beslutningens betragtninger. Kommissionen har i denne forbindelse henvist til, at gennemgangen i beslutningens del IV, nr. 3, viser, at beslutningen er støttet på, at de betingelser, der skal være opfyldt for, at Kommissionen kan godkende den omtvistede støtte i medfør af rammebestemmelserne, ikke forelå, og ikke på, at der ikke forelå oplysninger om støtten.
- 22 Kommissionen har subsidiært gjort gældende, at det første anbringende er baseret på en fejlagtig fortolkning af de gældende procedureregler i forbindelse med kontrol af statsstøtte.
- 23 Det følger af fast retspraksis, at det påhviler den medlemsstat, der anmoder Kommissionen om tilladelse til at yde støtte til en virksomhed, at forelægge alle de fornødne oplysninger for Kommissionen, der gør det muligt for denne institution at kontrollere, at alle betingelser for at yde en sådan støtte er opfyldt (dom af 28.4.1993, sag C-364/90, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 2097, præmis 20). Domstolen har i Boussac Saint Frères-dommen givet Kommissionen medhold i, at såfremt støtten er ulovlig, fordi den er gennemført af en medlemsstat i strid med proceduren i traktatens artikel 93, stk. 3, kan den omstændighed, at støtten er forenelig med fællesmarkedet i medfør af traktatens artikel 92, stk. 3, ikke medføre, at støtten ikke er ulovlig, og Kommissionen kan følgelig pålægge medlemsstaten at tilbagesøge støtten. Det er Kommissionens opfattelse, at Domstolens bemærkning om, at Kommissionen har kompetence til at fastsætte foranstaltninger med henblik på at fastholde status quo, når medlemsstaterne handler i strid med ordningen i traktatens artikel 92 og 93, skal ses i denne sammenhæng. Når Kommissionen træffer den type foranstaltninger, bør den dog tage hensyn til medlemsstaternes beskyttelsesværdige interesser. Kommissionen er således bemyndiget til at træffe sådanne foranstaltninger, men er ikke forpligtet til det. Såfremt en medlemsstat nægter at efterkomme Kommissionens anmodning om oplysninger til brug for den beslutning, den

påtænker at vedtage, har Kommissionen kompetence til at afslutte proceduren og vedtage en endelig beslutning på baggrund af de oplysninger, den råder over.

- 24 Kommissionen har anført, at dommen i sagen Tyskland og Pleuger Worthington mod Kommissionen heller ikke støtter den franske regerings fortolkning af de regler, der fastlægger proceduren for kontrol af statsstøtte, idet ovennævnte dom dels er afsagt i en sag, hvor den berørte medlemsstat — i modsætning til den foreliggende sag — havde afvist enhver form for samarbejde med Kommissionen, dels vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt der fandtes et støtteprogram, og ikke Kommissionens vurdering af, om støtten var forenelig med fællesmarkedet.
- 25 Kommissionen har endelig gjort gældende, at den publikation, den franske regering henviser til, ikke udtrykker Kommissionens officielle holdning, idet den er skrevet af en advokat, og indholdet ikke er bindende for Kommissionen. Den anfægtede beslutning er endvidere ikke i strid med Kommissionens beslutningspraksis på statsstøtteområdet, idet Kommissionen kun har meddelt formelle påbud til medlemsstater, der har afvist at samarbejde og give de nødvendige oplysninger om de faktiske forhold, der gør det muligt for Kommissionen at vurdere, om der foreligger statsstøtte.
- 26 Hertil bemærkes, at det må fastslås, at det første anbringende hviler på en fejlagtig fortolkning af den anfægtede beslutning.
- 27 Det anføres ganske vist i beslutningen, at den franske regering ikke har forelagt en omstruktureringsplan, men denne omstændighed skal ses som et led i en lang

udvikling, som netop vedrører den omtvistede støttes forenelighed med traktatens artikel 92, stk. 3, litra c). I denne forbindelse må det fastslås, at Kommissionen i den foreliggende sag langt fra har været i en situation, hvor den ikke har været i besiddelse af de nødvendige oplysninger til brug for en sådan vurdering, idet Kommissionen tværtimod har fastslået, at de betingelser en støtte til omstrukturering skal opfylde — navnlig betingelsen om, at der skal foreligge en sammenhængende omstrukturingsplan på tidspunktet for tildelingen af støtten — for at den kan godkendes i henhold til rammebestemmelserne, ikke var opfyldt.

- 28 Under disse omstændigheder var Kommissionen, som på baggrund af de foreliggende oplysninger kunne give en endelig vurdering af, om den omtvistede støtte var forenelig med fællesmarkedet, ikke henvist til at pålægge Den Franske Republik, i form af en foreløbig beslutning, at meddele andre oplysninger, der kunne have påvist, at der fandtes en tilstrækkelig omstrukturingsplan på det tidspunkt, hvor støtten blev tildelt.
- 29 Som generaladvokaten har anført i punkt 49 og 50 i forslaget til afgørelse, gælder dette så meget desto mere som Kommissionen i sin beslutning om at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, udtrykkeligt havde henledt de franske myndigheders opmærksomhed på, at den, på baggrund af de foreliggende oplysninger, kun kunne konkludere, at der ikke fandtes en troværdig omstrukturingsplan.
- 30 Det bemærkes, at den franske regering for Domstolen netop har gjort gældende, at den under den administrative procedure har bestræbt sig på at samarbejde fuldt ud med Kommissionen, og konsekvent og detaljeret har besvaret alle Kommissionens anmodninger om supplerende oplysninger. En sådan argumentation bekræfter imidlertid, at den anfægtede beslutning ikke blev vedtaget på baggrund af ufuldstændige oplysninger til Kommissionen, som de franske myndigheder kunne have afhjulpet, hvis Kommissionen havde anmodet herom, men derimod på baggrund af de franske myndigheders underkendelse af de betingelser, der er fastsat i rammebestemmelserne om støtte til omstrukturering.

En sådan underkendelse fremgår af alle de oplysninger, som den franske regering har afgivet under den administrative procedure.

- 31 Det første anbringende må således forkastes.

Tilsidesættelse af begrundelsespligten

- 32 Med sit andet anbringende har den franske regering gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat begrundelsespligten i EF-traktatens artikel 190 (nu artikel 253 EF), idet den ved flere lejligheder har påtalt over for de franske myndigheder, at de ikke har meddelt de oplysninger, der er nødvendige, for at Kommissionen kunne vurdere, om den omtvistede støtte er forenelig med fællesmarkedet. Herved har Kommissionen »tydeligvis forsøgt at kompensere for den manglende eller utilstrækkelige begrundelse«, som kendetegner den anfægtede beslutning.
- 33 Efter den franske regerings opfattelse er den anfægtede beslutning ligeledes behæftet med en begrundelsesmangel på specifikke punkter. Dette er for det første tilfældet, når Kommissionen på baggrund af de høje priser, det støttemodtagende selskab havde på »Lycra laine«-markedet, antager, at selskabet er et af de mindst konkurrencedygtige på markedet. Dernæst har Kommissionen ikke taget hensyn til de oplysninger, der kunne tale for, at virksomheden ville blive rentabel på lang sigt, og som blev meddelt i den franske regerings skrivelse af 30. oktober 1998. Endelig hævdes det, at den anfægtede beslutning ikke er tilstrækkelig præcis og detaljeret for så vidt angår kriteriet om, at støtten ikke må være konkurrencefordrejende.

- 34 Kommissionen har heroverfor fastholdt, at den anfægtede beslutning opfylder de krav til begrundelsen, der fremgår af Domstolens faste praksis (jf. navnlig dom af 2.4.1998, sag C-367/95 P, Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, Sml. I, s. 1719, præmis 63).
- 35 Det bemærkes, at begrundelsespligten udgør et væsentligt formkrav, som bør adskilles fra begrundelsens materielle indhold, der henhører under spørgsmålet om lovligheden af den anfægtede retsakt. Den begrundelse, som kræves i henhold til traktatens artikel 190, skal tilpasses karakteren af den pågældende retsakt og klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret (dommen i sagen Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, præmis 67 og 63).
- 36 Som Kommissionen med rette har anført, skal begrundelseskravet fastlægges i lyset af den konkrete sags omstændigheder, navnlig indholdet af den pågældende retsakt, indholdet af de anførte grunde samt den interesse, som retsaktens adressater samt andre, der må anses for umiddelbart og individuelt berørt af retsakten, kan have i begrundelsen. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige momenter, da spørgsmålet, om en beslutnings begrundelse opfylder kravene efter traktatens artikel 190, ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (jf. bl.a. dommen i sagen Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, præmis 63).
- 37 I det foreliggende sag er det ubestridt, at den anfægtede beslutning angiver begrundelsen for, at den omtvistede støtte ikke er i overensstemmelse med rammebestemmelserne. Det anføres således navnlig, at der ikke forelå en detaljeret omstruktureringsplan, at det ikke var påvist, at selskabet Nouvelle Filature Lainière de Roubaix på lang sigt ville blive rentabelt, samt at støtten ikke stod i rimeligt forhold til støttemodtagernes indskud.

- 38 Der er således ikke grund til, i forbindelse med efterprøvelsen af, om begrundelsespligten er overholdt, at gennemgå lovligheden af den begrundelse, som Kommissionen har anført til støtte for den anfægtede beslutning. Denne prøvelse henhører under regeringens tredje anbringende om tilsidesættelse af traktatens artikel 92.
- 39 Herefter bør det andet anbringende forkastes.

Tilsidesættelse af traktatens artikel 92

- 40 Med sit tredje anbringende har den franske regering gjort gældende, at Kommissionen har foretaget flere åbenbare urigtige skøn, da den fandt, at den omtvistede støtte var uforenelig med fællesmarkedet i medfør af traktatens artikel 92, stk. 3, litra c). Dette er efter regeringens opfattelse navnlig tilfældet for så vidt angår det, der er anført i den anfægtede beslutning om, at det støttemodtagende selskab på lang sigt skal blive rentabelt igen, at støtten skal stå i et rimeligt forhold til omkostningerne og fordelene ved omstruktureringen, samt at ydelse af en sådan støtte ikke måtte føre til konkurrencefordrejning. Kommissionen har ifølge den franske regering endvidere foretaget en urigtig anvendelse af rammebestemmelserne. Den franske regering har tilføjet dels, at argumentationen i den anfægtede beslutning er selvmodsigende, dels at beslutningen ikke er tilstrækkeligt begrundet.
- 41 Kommissionen har afvist de forskellige klagepunkter, som den franske regering har fremført, og har principalt gjort gældende, at for at kunne godkendes i henhold til traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), skal statsstøtte til kriseramte virksomheder indgå i en omstruktureringsplan, der har til formål at reducere eller omlægge virksomhedens drift (jf. Domstolens dom af 14.9.1994, forenede sager C-278/92 — C-280/92, Spanien mod Kommissionen, Sml. I, s. 4103, præmis 67, og ligeledes Rettens dom af 15.9.1998, forenede sager T-126/96 og T-127/96, BFM og EFIM mod Kommissionen, Sml. II, s. 3437, præmis 99). I den

foreliggende sag er det imidlertid i den anfægtede beslutnings del IV, nr. 3, fjerde afsnit, blevet fastslået, at »den franske regering (ikke havde) forelagt Kommissionen nogen troværdig omstruktureringsplan«, og at »de franske myndigheder heller ikke efter procedurens indledning har fremlagt nogen sådan plan for Kommissionen«.

- 42 Kommissionen har understreget, at de franske myndigheder ved at give tilsagn om at yde den omtvistede støtte i forbindelse med den procedure, der gik forud for Tribunal de commerce de Roubaix' dom, ikke derved har truffet en afgørelse som led i en omstruktureringsplan, hvilket fremgår af, at den samme støtte blev tilbudt i forbindelse med et alternativt forslag om omstrukturering, som Tribunal de commerce heller ikke anså for at udgøre en tilstrækkelig garanti.
- 43 Den omstændighed, at der ikke forelå en omstruktureringsplan, der opfylder kravene i rammebestemmelserne, udgør efter Kommissionens opfattelse i sig selv en tilstrækkelig begrundelse for at træffe den anfægtede beslutning.
- 44 Det bemærkes, at det fremgår af traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), at »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrane eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse«, kan anses for at være forenelig med fællesmarkedet.
- 45 Som det fremgår af rammebestemmelserne, skal statsstøtte til kriseramte virksomheder for at kunne godkendes i henhold til traktatens artikel 92, stk. 3,

litra c), indgå i en omstruktureringsplan, der har til formål at reducere eller omlægge virksomhedens drift (jf. dommen i sagen Spanien mod Kommissionen, præmis 67). Planen, som skal forelægges for Kommissionen med de fornødne enkeltheder, skal, jf. punkt 3.2.2, A, i rammebestemmelserne, »inden for et rimeligt tidsrum og på basis af en realistisk vurdering af virksomhedens fremtidige driftsvilkår [...] kunne gøre virksomheden sund og rentabel på længere sigt«, samtidig med, at der udfoldes bestræbelser på »i videst muligt omfang at opveje eventuelle skadelige virkninger på konkurrenterne« (jf. punkt 3.2.2, B) og, idet det tilsikres, at støtten står i et rimeligt forhold til omkostningerne og fordelene ved omstrukturen (punkt 3.2.2, C). Det påhviler den berørte virksomhed at gennemføre omstruktureringsplanen fuldt ud, sådan som den blev accepteret af Kommissionen (punkt 3.2.2, D), ligesom gennemførelsen og forløbet af processen skal ske under Kommissionens kontrol, og der skal aflægges udførlige årlige rapporter til Kommissionen (punkt 3.2.2, E).

46 I denne forbindelse må det fastslås, at det hverken fremgår af sagens akter eller af de afgivne forklaringer under retsmødet, at de franske myndigheder på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet, rådede over en omstruktureringsplan, der opfylder de i foregående præmis nævnte krav, og som kunne forelægges Kommissionen til godkendelse, således som de var blevet opfordret til i Kommissionens beslutning om at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2.

47 Som generaladvokaten har anført i punkt 57 og 58 i forslaget til afgørelse, er det ubestridt, at der ikke over for Kommissionen er afgivet præcise og pålidelige oplysninger om det støttemodtagende selskabs mulighed for at blive rentabel på lang sigt på basis af en omstruktureringsplan, som gjorde det muligt at vurdere, om virksomheden kunne blive rentabel igen, og om en sådan støtte er nødvendig. Det fremgår tværtimod af sagen, at der ikke var sat beløb på et vist antal punkter i det omstruktureringsprojekt, som de franske myndigheder har henvist til, mens det for andre punkters vedkommende ikke var klarlagt, om omkostningerne ved et sådant projekt reelt skulle bæres af selskabet. På baggrund af selskabets

resultater, var det ikke muligt, på basis af det foreløbige budget, at forestille sig, hvordan den deri nævnte indtjening skulle kunne nås.

- 48 Det følger således af det ovenfor anførte, at Den Franske Republik ikke har godtgjort, at Kommissionen har foretaget et åbenbart urigtigt skøn i denne forbindelse.
- 49 Under disse omstændigheder var det berettiget, at Kommissionen i mangel af en troværdig omstruktureringsplan i henhold til rammebestemmelserne afviste at godkende den omtvistede støtte.
- 50 Den franske regerings tredje anbringende bør derfor forkastes, hvorved det er ufornødent at tage stilling til de øvrige klagepunkter, som regeringen har fremført til støtte herfor.
- 51 Da ingen af de tre anbringender, Den Franske Republik har fremsat, således kan tages til følge, bør Kommissionen frifindes.

Sagens omkostninger

- 52 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Den Franske Republik har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

La Pergola

Wathelet

Sevón

von Bahr

Timmermans

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 22. marts 2001.

R. Grass

Justitssekretær

A. La Pergola

Formand for Femte Afdeling